

Secundus de Anima

quod causatur a sensibili p̄prio ergo nō diversificat immutationē ita q̄ sequaf alia cognitio vel iudicium. Item aut̄ albedo q̄ est sine figura triangulari aliqd i primit quod nō imprimit color qui est cum figura triangulari vel non si primum habetur intentū. si scđm seq̄tur q̄ vis⁹ eodem modo mouetur.

Secundo af ad idē diuersorū obiectorū non est ea dem visio ergo alia visionem numero causat magni tudo et motus ergo aliquid i primū: primū p̄t̄ quia p̄t̄ manē visio magnitudis cessāte visiōe mot⁹. q̄ iste due visiōes cān̄ a diuersis sp̄eb⁹. Itē dictū ē q̄ non omnia sensibilia cōmunia sētūlūr a quolibz sensu sc̄z figura et magnitudo vt dicit S. L. 64. Sed cōtra ph̄i. dicit q̄ sensibilia cōmunia sūt cōmunia omnibus magnitudo enī potest p̄cipi p̄ gustū sicut numer⁹ et scđm q̄ res sūt diuersarū figurarū p̄nt̄ cāre alium sonuz. Itē hec est i secundo modo p̄seitatis magnitudo est sensibilis q̄ cōstitas imediate est cā sensititatis sicut hō ē cā risibilitatis p̄ se ipsū. H̄zā sensibilitas coloris distinguit realis a colore sicut alie passiones si sic ergo color nō sētitur p̄ se ipsū s̄ illa sensibilitas. Itē color nō p̄t̄ videri sine cōstitate sicut nec ecōuer so q̄ ita p̄ se videt cōstitas sicut color q̄ cāt̄ et imutat visū. H̄c ēt̄ dubitat an guitarē sensibile p̄ se q̄ siq̄ ponat digitū sup̄ lapidē q̄escētē nō p̄cipit guitarē. **T**ertio af q̄ sensibilia cōta nō sūt sensibilia p̄ se q̄ sētūlūr per alid sc̄z p̄ qualitates sensibiles. Itē sensibilia cōta nō p̄tinēt̄ p̄ se sub obiecto p̄prio sēf̄ p̄t̄claris ut magnitudo sub colore q̄ nō sēt̄ p̄ se q̄ obiectū ade q̄tū potēt̄ptinet foſalit̄ et virtualit̄ oē illō i q̄ p̄t̄ talis potētia. Et ex hoc albedo sēt̄ p̄ se q̄ p̄ septinēt sub colore.

Quarto motus nō habet partes p̄manētes. H̄z omnis visio est permanens res ergo nō est de nō existente. Sit enim motus qui videtur a/b/c. Et sit a. pars p̄terita b/pars futura tunc iste partes nō sūt ergo non videtur nec potest dari aliquis motus qui una pars sit p̄terita et alia futura. Item numerus componitur ex indiuisibilibus que non videtur nec sentiuntur ego numerus non est sensibile q̄ nullum sensibile componitur ex insensibilibus.

Quinto arguitur qd̄ quies non sētitur quia quies est priuatio ergo non est sensibile per se Itē nichil quiescit nisi in tempore visio autem fit in instanti ergo quies non videtur.

Serto af aer nō v̄t̄ q̄ nec magnitudo eius q̄ non oīs magnitudo est per se sensibilis. Antecedens p̄set per antiquos qui ex hoc putabant aerem nichil esse tum q̄ elementum in propria natura non est coloratum. Item oportet sensu esse denudatum ab eo quod percipit ergo quando visus mouetur non percipit motū nec magnitudinē quia in visu est motus et magnitudo.

Septimo arguitur quod sint plura sensibilia communta q̄. 5. quia alacen et vitelio i suis perspectiuis enumerant multo plura sensibilia communia sc̄z distantiam/situm/corporeitatem/distinctionem asperitatem/lenitatem/raritatem/densitatem/pulchritudinem/similitudinem/ et istorum opposita.

Octavo arguitur probando q̄ sensus decipiatur circa p̄prij obiectū q̄ intellectus q̄ est virt⁹ nobilitoz et certior q̄ sensus potest decipi circa proprium obiectū ergo et sensus. An̄ patet quia aliquando intellectus assentit propositionibus falsis et etiam decipiatur circa quidditatem iudicando quidditatem

vnius rei esse quidditatem alterius ut qui dixerunt animā esse corpus. Itē visus decipitur circa suū p̄prium obiectum ergo et sensus. An̄ patet quia species rei visibilis per potētia dei possunt conseruari et representare visui rei visibilem ipsa re corrupta. Et tunc visus iudicans illud visibile esse decipitur. **H**omo visus iudicat solem esse bipedalis cōstitutas ut docet experientia et tñ est maior tota terra ut dicunt astronomi et iudicat solem esse rubeum et tamen non est rubeus sed lucidus ergo decipitur. Item visus iudicat yridem esse diuersorum colorū tamen non est ita. Silt carbones ignitos rubeos et tñ sunt nigri igitur.

Decimo Auditus circa suū audibile decipit nam auditus vnius iudicat sonū esse delectabilem quem auditus alterius iudicat esse tristabilem ergo unus decipitur cum unus et idem sonus non ē delectabilis et tristabilis. Item ex̄s prope sonū iudicat sonum maiorem et interiorē q̄ ex̄s remote ab ipso igit.

Indecimo aliquādo iudicamus de sono nō existēte ergo tunc audit⁹ decipit. An̄ p̄t̄ q̄ existēs ab una pte a que satis magne iudicat q̄ sono causato ab alia parte postq̄ est corruptus. Item i firmis apparet q̄ audiūt tonitrua quādo nō sūt. Et idē p̄t̄ argi de sono echō qui iudicatur in nemoribus cū tamen illic non sic igitur.

Duodecimo probat qd̄ gust⁹ decipiatur q̄ illa q̄ sunt st̄ptica aliquib⁹ apparēt dulcia alijs non ergo gust⁹ iudicat de p̄prio obiecto alter q̄ sit. Item anni iudicant tribulos et cardones esse boni sapores et tamen opposito modo iudicat hō igf⁹ gust⁹ hominis vel asini decipitur.

Tertiodecimo af sic homo i strans balneū calidū in principio iudicat ibi esse intensam caliditatem et tñ postq̄ per t̄ps fuerit i balneo iudicat caliditatem ibi esse remissionem i balneum ante et post manerit eque calidū et idē dicendū de aqua frigida. Item iudicat aliquando unam rem esse duas resvt p̄t̄ de tangēte fabam digitis cacellans.

Quartodecimo olfact⁹ sepe decipiatur circa suū obiectū q̄ patz q̄ homo iudicat aliquā duos odores esse bonos et cōuenientes quos tñ alter non iudicat esse bonos et cōuenientes sicut mūdatores locorum turpissimū iudicat mām quā deponunt nō esse fetidā: vñ de Anthōnī narrat de quodā i firmo ad mortezi q̄ per appositionē stercoreis ad nasū recepit sanitatem et aliqui infirmitatē transiendo ante apothecariam propter odores et tamen alij iudicant tales esse cōuenientes ergo aliqui decipiuntur. Item canes iudicant cadavera ferida esse boni odoris et homo iudicat talia esse malo odoris igitur.

Nosset hic queri an t̄ps sit sensibile commune quia nō enumeraſ hic vñ tñ intellectu cōprehendit s̄ cōtra. 4. ph̄i. sētimus tempus percipiēdo motū. Aliā itā etiā habētia memorā p̄cipiūt t̄ps nec solū p̄ motū settim⁹ t̄ps q̄ incarerati et ceci a natiuitate nō sētūt motū tñ sentiūt t̄ps et sciūt se diu fuisse i carcere de h̄is in. 4. ph̄i.

Ad primū dī q̄ magnitudine nō cāt̄ sp̄es alia qua sp̄alis p̄ter sp̄ez sensibilis p̄prij q̄s ei nō ē aliqd̄ positivū q̄ nō p̄t̄ cāre aliquā sp̄ez. H̄z forte negare ē ista p̄na q̄ audit⁹ p̄cipit silentū. Hoc aut̄ ē p̄ sp̄ez ab eo cāt̄. Quidā dī q̄ quies p̄cipitur p̄ sp̄em motū q̄ priuatio cognoscitur p̄ habitū. H̄z p̄tra cessante motu species eius nō manet in visu alias mot⁹ qui nō ē poss̄ videri. Item dato q̄ q̄s nunquam videri